

20920

ЗЕБОРНИК КРАТКИХ САДРЖАЈА РАДОВА

Ветеринарска
Комора
Србије

7

Саветовање
ветеринара Србије

Злаїибор, 13 - 16. септембра 1994. године

Организатор:

Ветеринарски факултет Универзитета у Београду
Ветеринарска комора Србије
Српско ветеринарско друштво

Покровитељ:

Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде РС

Генерални спонзор:

ICN Галеника

Домаћин:

ХП "Палисад", Златибор

Редакциони одбор:

Ружица Ашанин, Милан Балтић, Зоран Дебељак, Миланка Јездимировић, Слободан Јовановић,
Миодраг Лазаревић, Божидар Марковић, Велибор Стојић, Драгиша Траиловић

Уредник:

Миодраг Лазаревић

Технички уредник:

Зденка Плећаш

Лектор:

Љубинка Турубатовић

Издавач:

Ветеринарска комора Србије, Булевар ЈНА 18, Београд

Тираж:

700 примерака

Компјутерска обрада текста:

"Тачка", Београд

Штампа:

Завод за графичку технику,
Технолошко-металуршког факултета, Београд

ФАКУЛТЕТ ВЕТЕРИНАРСКЕ МЕДИЦИНЕ
ЦЕНТРАЛНА БИБЛИОТЕКА
Инв. бр.

САДРЖАЈ

Епизоотиолошка ситуација и савремени принципи дијагностике бактеријских и вирусних болести (1. пленарно заседање)	3
Микробиологија, заразне и паразитске болести (1. постер заседање)	7
Фармакологија, токсикологија и исхрана (2. постер заседање)	32
Биотехнологије у сточарству (2. пленарно заседање)	53
Имунологија, репродукција и генетика (3. постер заседање)	61
Слободне теме I (4. постер заседање)	77
Систем квалитета према ЈУС ИСО 9000 примена рачунара у ветеринарству (3. пленарно заседање)	88
Слободне теме II (5. постер заседање)	98
Индекс аутора	106

физичког оптерећења, у различитим фазама дехидрације, пре и након напајања, пре и након једнократне апликације кортикостериоида и испитивани различитим методама.

Добијени резултати су показали велика одступања како у зависности од начина узимања крви, тако и у зависности од примењене методе испитивања. Највећа одступања су забележена између вредности добијених пре-гледом узорака крви који су узети од дехидрираних паса и паса са нормалним билансом течности, нешто мања одступања су између вредности у мировању и након физичког оптерећења, односно између вредности добијених прегледом узорака крви који су узети пре или после напајања. Сличне разлике постоје и између вредности добијених анализом крви узете са натријум цитратом и калцијум оксалатом, при чему се у наведеним случајевима пре-васходно ради о елементима црвене крвне слике. Разлике између елемената беле крвне слике су посебно изражене између узорака узетих пре и након апликације кортикостериоида. Концентрација хемоглобина добијена испитивањем по Sahliju значајно се разликује од концентрације добијене сijan-methemoglobinском методом, док је разлика између хематокритске вредности добијене микрохематокритском методом и методом по Wintrobu нешто мања. У наведеним случајевима се ради о правилним одступањима, која, уколико се узме у обзир, могу да обезбеде задовољавајућу интерпретацију резултата. Разлике између броја уобличених елемената добијених бројањем уз помоћ микроскопа или електронским бројачима нису посебно изражене и не испољавају никакву правилност.

* Др Зорица Николовски-Стефановић, доцент, др Драгиша Траиловић, доцент, др Десанка Марјановић, редовни професор, др Миланка Јездимировић, доцент, Ветеринарски факултет, Београд.

4/12. ЈОНОФОР И ЊЕГОВА ПРИМЕНА У ЛЕЧЕЊУ ХИПОВОЛЕМИЧНИХ СТАЊА ПАСА И МАЧАКА

Д. Траиловић, М. Андрић, П. Степановић, М. Јовановић, М. Антић*

Током последњих годину дана, на Клиници за болести копитара, месо-једа, живине и дивљачи, Ветеринарског факултета у Београду, праћени су ефекти Јонофора ("Здравље" - Лесковац) на укупно 49 паса (26 паса са хиповолемичним шоком, изазваним дехидрацијом, 13 паса са постхеморагичним - трауматским шоком, односно 4 пса са постхеморагичним шоком изазваним тројањем дикумаринским препаратима, затим 2 пса са хиповолемичним шоком и асцитом), као и 14 мачака (11 мачака са дехидрацијом и последичним хиповолемичним шоком и 3 мачке са постхеморагичним шоком). Дозирање Јонофора је одређивано на основу процењеног стања циркулације (фрејквен-ца и квалитет пулса, пуњеност капилара, хематокрит, односно процењеног

степена дехидрације, зила 30 мл/кг, чајева док је у апликационом кишобрану jugularis, уз предваритељну дату за 30-60 минута, углавном брзо, или успоравајућим дилуцијом (надокнада вода), ка и последично ћања телесних функција. Код 84,6% животиња смањења хематокрита и раствора крви узрокује гемоража. Од 120 животиња угинуло је 10.

Код 10 животиња дехидрација од 3 мачке је, при томе, објаснити резултати

* Др Драгиша Траиловић, Милан Јездимировић, специјалист

4/13.

ПРИМЕНА ЈОНОФОРА У ЛЕЧЕЊУ КРВИЋА

Д. Траиловић

У циљу лечења хиповолемије у мачкама и пасима утицаја различитих доза Јонофора који се одређује у вези са хематокритом и тројањем узимајући у обзир енглески и јапански стручни узети излази

степена дехидрације, при чему количина апликованог Јонофора није прелазила 30 мл/кг телесне мase. Јонофор је апликован интравенски у 75,5% случајева док је у 24,5% случајева апликован интраперитонеално. У 59,2% случајева апликован је брзом интравенском инфузијом, након катетеризације v. jugularis, уз праћење кардиоваскуларног статуса, тако да је потребна количина дата за 30-60 минута. При томе, компликације изазване брзом инфузијом су углавном биле ретке и ефикасно су решаване краткотрајним заустављањем или успоравањем инфузије. Од 17 паса са хиповолемичним шоком и хемодилуцијом (хематокрит испод 0,25) у 70,58% случајева је забележена ефикасна надокнада васкуларног волумена са осетним повећањем артеријског притиска и последичним побољшањем фреквенце и квалитета пулса, односно повећања телесне температуре, док је 29,42% угинуло за време интензивне терапије. Код дехидрације са хемоконцентрацијом, забележено је излечење у 84,6% животиња, док је 15,4% угинуло. Занимљиво је при томе, да је до смањења хематокрита долазило знатно брже него код примене било ког раствора кристалоида. Најбољи резултати су, иначе, забележени након интравенске апликације, а знатно слабији након интраперитонеалне апликације. Од 12 паса којима је Јонофор апликован интраперитонеално, наиме, угинуло је 8 или 66,67%.

Код мачака су ефекти били нешто лошији, од 11 мачака са тешком дехидрацијом и хиповолемичним шоком, преживело је 6 или 54,54%, док је од 3 мачке са постхеморагичним шоком преживела 1 или 33,33%. Код мачака је, при томе, интравенска инфузија била теже изводљива, чиме се лако може објаснити слабији ефекат лечења, тим пре што се у истим оквирима крећу и резултати терапије другим растворима.

Др Драгиша Траилбвић, доцент, Ненад Андрић, асистент, Предраг Степановић, асистент, Милан Јовановић, асистент, Ветеринарски факултет, Београд; Милан Антић, ветеринар специјалиста, Ветеринарска станица, Јагодина.

4/13. ИНТЕРПРЕТАЦИЈА КРВНЕ СЛИКЕ КОЊА ДОБИЈЕНЕ ПРИМЕНОМ РАЗЛИЧИТИХ МЕТОДА ИСПИТИВАЊА УЗОРАКА КРВИ КОЈИ СУ УЗЕТИ ПОД РАЗЛИЧИТИМ ОКОЛНОСТИМА

Д. Траиловић, Зорица Николовски-Стефановић, Д. Ђурђевић, Десанка Марјановић, П. Степановић*

У циљу правилне интерпретације крвне слике коња анализиран је утицај различитих фактора, како везаних за начин узимања крви, тако и оних који се односе на методе испитивања. Од 20 спортских коња (10 коња расе енглески пунокрвијак и 10 коња расе југословенски касач) узимани су више-струки узорци крви са различитим антикоагулансима, у мировању и у поједи-